

Sygn. akt IV CSK 421/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa J. Ś. i E. Ś.
przeciwko U. [...] w G.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej -
P. [...] Spółki Akcyjnej w W.
o zapłatę, rentę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 stycznia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

I. Odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

II. Odstępuje od obciążenia powodów kosztami postępowania kasacyjnego.

III. Nakazuje wypłacić z kasy Sądu Apelacyjnego w [...] na rzecz adw. J.N.- A. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o należną stawkę VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami 'konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący powołali się na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), jednakże nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ [...], niepublikowane). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Skarżący w skardze kasacyjnej nie sformułowali zagadnienia prawnego w sposób wyżej zasygnalizowany. Skarżący opierając skargę na obu podstawach naruszenia w istocie kwestionują ustalenia faktyczne poczynione przez sąd drugiej instancji.

Zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c. i art. 398¹³ § 2 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być ustalenia faktów i ocena dowodów. W obowiązującym stanie prawnym Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do badania prawidłowości zarówno ustaleń faktycznych, jak i oceny dowodów, dokonanych przez Sąd drugiej instancji. Niewątpliwie Sąd Odwoławczy jest "sądem faktu", zaś Sąd Najwyższy "sądem prawa". W konsekwencji Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną, jest związany ustalonym stanem faktycznym sprawy.

Godzi się przy tym zauważyć, że Sąd Apelacyjny w obszernym i szczegółowym uzasadnieniu (k. 28-29 uzasadnienia wyroku) dokonał oceny materiału dowodowego, uwzględnił wnioski płynące z opinii biegłych oraz opinii uzupełniających, mając ponadto na uwadze wykładnię przepisów prawa dokonaną przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 lutego 2012 r.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Orzeczenie o wynagrodzeniu adwokata udzielającego powodowi pomocy prawnej z urzędu wynika z treści § 2, § 13 ust. 4 pkt 2 oraz § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanego, który wniósł odpowiedź na skargę kasacyjną, orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 w zw. z art. 108 i art. 398²¹ k.p.c. Odstąpiono od obciążenia powodów kosztami procesu (art. 102 k.p.c.).

